

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **SH TRADE, s.r.o., Košice**, so sídlom Rhodyho 14, Bardejov, IČO: 31712673, *zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Janči, s.r.o., so sídlom Dončová 1451/21, Ružomberok*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Lazovná 63, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/15370-80525/2011/999608-r z 5. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/37/2011-31 z 18. januára 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/37/2011-31 z 18. januára 2013 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/15370-80525/2011/999608-r z 5. augusta 2011, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice II č. 696/230/25207/11/Mich zo 17. mája 2011, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave

územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“) bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2010 v sume 57 813,73 €.

Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že rozhodnutiami správnych orgánov ako aj ich postupom bol porušený zákon, vychádzajú z nesprávneho posúdenia veci a sú zjavne nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. Ďalej uviedol, že rozhodnutia nespĺňajú zákonom predpísané náležitosti a konaním, ktoré predchádzalo ich vydaniu bolo zasiahnuté do základných práv žalobcu. Zo spisu vyplýva, že žalobca si v predmetnom konaní uplatnil návrh na odpočítanie dane vo vzťahu k realizovaným obchodom medzi ním a jeho obchodným partnerom, spoločnosťou Midikov, s.r.o. z dôvodu, že k dodaniu tovaru došlo na území Slovenskej republiky. Z rozhodnutia správcu dane, ako aj z vydaného rozhodnutia žalovaného nepochybne vyplýva, že k preprave tovaru došlo spoločnosťou Midikov, s.r.o. pre spoločnosť žalobcu nie v tuzemsku, ale v zahraničí. Pri predmetnom dodaní tovaru, keď miesto dodania tovaru je v zahraničí nevznikla spoločnosti Midikov, s.r.o. daňová povinnosť pri dodaní tovaru pre žalobcu, preto spoločnosti nevzniklo ani právo na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ zákona o dani z pridanej hodnoty. Zo zisteného skutkového stavu je nesporné, že žalobca dodával tovar obchodným spoločnostiam v Českej a Poľskej republike, ktorý nadobudol od obchodnej spoločnosti Midikov, s.r.o., o čom svedčia predložené faktúry a prepravné doklady CMR, z ktorých jednoznačne vyplýva pohyb tovaru tak, ako je uvedené v rozhodnutí správcu dane.

Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány vychádzali pri vydaní napadnutých rozhodnutí z dostatočne zisteného skutkového stavu preukázaného rozsiahlym dokazovaním správcu dane, ako aj z písomných dôkazov, ktoré v rámci tohto dokazovania správca dane získal jednak z dožiadaní z iných daňových úradov, ako aj samotným zabezpečením z jeho strany a tieto dôkazy následne vyhodnotil v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. S poukazom na ustanovenie § 13 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH krajský súd dospel k rovnakému záveru ako žalovaný, teda že bolo preukázané, že dodanie tovaru bolo spojené s odoslaním alebo prepravou tovaru medzi žalobcom a spoločnosťami v Poľsku, resp. Českej republike, miestom dodania tovaru je miesto, kde sa tovar nachádza v čase, keď sa jeho preprava začína uskutočňovať, tzn. v preskúmvanej veci v Holandsku a prepravná trasa, napr. prejazd kamiónom

cez územie SR nemá vplyv na určenie miesta dodania tovaru. Preto dodanie tovaru od obchodného partnera žalobcu MIDIKOV, s.r.o. pre žalobcu bol dodávkou tovaru bez odoslania alebo prepravy, tzn. že bol nepohyblivou dodávkou tovaru a miestom dodania tovaru podľa ustanovenia § 13 ods. 1 písm. c/ zákona o DPH je miesto, kde sa tovar nachádza v čase, keď sa jeho dodanie uskutočňuje a aj v tomto prípade to bolo Holandsko.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, alebo zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že namietané rozhodnutie nie je odôvodnené ústavne konformným spôsobom a súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými námietkami, ktoré boli uplatnené voči napadnutému správne rozhodnutiu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na svoje písomné vyjadrenie k žalobe z 21. decembra 2011 a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené najmenej päť dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú,

menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§247 ods. 1 O.s.p.).

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. I/223/15370-80525/2011/999608-r z 5. augusta 2011, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice II č. 696/230/25207/11/Mich zo 17. mája 2011, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“) bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2010 v sume 57 813,73 €.

V danej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v obdobnej veci už rozhodol napr. rozsudkom sp.zn. 2Sžf/55/2012 z 31. júla 2013.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd poukazuje na rozsudok najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/55/2012 z 31. júla 2013, ktorého text uvádza nasledovne:

„Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH miestom dodania tovaru, ak je dodanie tovaru spojené s odoslaním alebo prepravou tovaru, je miesto, kde sa tovar nachádza v čase, keď sa odoslanie alebo preprava tovaru osobe, ktorej má byť tovar dodaný, začína uskutočňovať, s výnimkou podľa písmena b/, odseku 2 a § 14.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 2 ods. 6 zákona o správe daní a poplatkov pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Na vznik nároku na odpočítanie DPH nepostačuje len predloženie dokladov s požadovanými formálnymi náležitosťami, ale tieto musia súhlasiť aj so skutkovým priebehom deklarovaného obchodu. V prejednávanom prípade ide o predaj toho istého tovaru v rámci reťazového obchodu realizovaného medzi týmito podnikateľskými subjektmi: dodávateľia žalobcu (MIDIKOV, s.r.o., SKA Metal, s.r.o.) – žalobca – odberatelia žalobcu (spoločnosti v Poľsku a Českej republike). Prepravu tovaru zabezpečil a zaplatil žalobca, ktorý si u prepravcov objednal prepravu tovaru z Belgicka a Holandska do Českej republiky.

Aj keď trasa prepravy tovaru prechádzala aj cez územie SR, z CMR prepravcu je zrejmé, že preprava sa začala uskutočňovať v Holandsku, resp. Belgicku (kde bol tovar naložený) a ukončila sa v Poľskej republike, resp. Českej republike (kde bol tovar vyložený u odberateľov žalobcu).

Keďže išlo o dodanie tovaru spojené s prepravou, podmienky na určenie miesta dodania tovaru sú stanovené v § 13 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH, z ktorého vyplýva, že miestom dodania je miesto, kde sa preprava tovaru osobe, ktorej má byť tovar dodaný, začína uskutočňovať. V prejednávanom prípade týmto miestom je Belgicko, resp. Holandsko, teda nie Slovenská republika, z čoho nepochybne vyplýva, že dodanie tovaru sa neuskutočnilo v tuzemsku a nie je predmetom dane podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH. Spoločnostiam MIDIKOV, s.r.o. a SKA Metal, s.r.o. nevznikla daňová povinnosť a žalobcovi nevznikol nárok na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ v spojení s ods. 1 zákona o DPH.

V odvolaní žalobca namietal skutočnosti, ktoré už boli predmetom preskúmania v konaní pred súdom prvého stupňa. Žalobca sa domáhal v žalobe a taktiež v odvolaní toho,

aby na jeho prípad boli aplikované závery rozsudku Európskeho súdneho dvora C-409/09, a to na dodávateľský vzťah spoločnosti MIDIKOV, s.r.o., resp. SKA Metal, s.r.o. – žalobca.

Európsky súdny dvor (teraz Súdny dvor Európskej únie) rozsudkom C-409/04 rozhodol, že :

1. Článok 28a ods. 3 prvý pododsek a článok 28c A písm. a/ prvý odsek Šiestej smernice Rady 77/388/EHS, zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2000/65/ES zo 17. októbra 2000, sa majú vzhľadom na pojem „odoslaný“ uvedený v oboch týchto ustanoveniach vykladať v tom zmysle, že k nadobudnutiu tovaru v rámci Spoločenstva a k uplatneniu oslobodenia dodávky v rámci Spoločenstva od dane dôjde len vtedy, keď právo nakladať s tovarom ako vlastník prejde na nadobúdateľa a keď dodávateľ preukáže, že tento tovar bol odoslaný alebo prepravený do iného členského štátu a že v dôsledku tohto vývozu alebo tejto prepravy fyzicky opustil územie členského štátu dodania.
2. Článok 28c A písm. a/ prvý odsek šiestej smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicou 2000/65, sa má vykladať v tom zmysle, že odporuje tomu, aby príslušné orgány členského štátu dodania nútili dodávateľa, ktorý konal v dobrej viere a predložil dôkazy, ktoré na prvý pohľad odôvodňovali jeho právo na oslobodenie dodávky tovaru v rámci Spoločenstva od dane, aby následne zaplatil daň z pridanej hodnoty z tohto tovaru, keď sa zistí, že uvedené dôkazy sú nepravdivé, pričom však nedôjde k preukázaniu účasti uvedeného dodávateľa na takomto podvode, pokiaľ však tento dodávateľ prijal všetky rozumné opatrenia, ktoré boli v jeho moci, aby sa uistil, že dodávka v rámci Spoločenstva, ktorú uskutoční, nebude viesť k jeho účasti na daňovom podvode.
3. Skutočnosť, že nadobúdateľ predložil daňovým orgánom členského štátu určenia vyhlásenie týkajúce sa nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva, akým je predmetné vyhlásenie vo veci samej, môže byť doplňujúcim dôkazom na účely preukázania, že tovar skutočne opustil územie členského štátu dodania, nemožno ho však považovať za určujúci dôkaz na účely oslobodenia dodávky v rámci Spoločenstva od dane z pridanej hodnoty.

Rozsudok súdneho dvora C-409/04 vychádzal z iných skutkových okolností ako je tomu v prejednávanej veci. Teleos a iné spoločnosti predali mobilné telefóny spoločnosti Total

Telecom Espana SA/Ercosys Mobil SA (ďalej len TT). Miesto určenia tovaru sa nachádzalo vo Francúzsku a v Španielsku. Teleos a iné spoločnosti boli len povinní poskytnúť tovar k dispozícii TT v sklade nachádzajúcom sa v Spojenom kráľovstve, pričom TT bola zodpovedná za pokračovanie prevozu do dohodnutého členského štátu. Teleos a iné spoločnosti dostali od TT po predaji nákladný list CMR, obsahujúci podpis TT, ktorý mal potvrdiť, že mobilné telefóny boli doručené do stanoveného miesta určenia. Príslušný orgán Spojeného kráľovstva v oblasti výberu dane z pridanej hodnoty spočiatku uznal tieto doklady ako dôkaz vývozu tovaru mimo územia Spojeného kráľovstva, takže uvedené dodávky boli oslobodené od dane z pridanej hodnoty a Teleos a iné spoločnosti mali právo na vrátenie dane zaplatenej na vstupe. Počas následných kontrol bolo v niektorých prípadoch zistené, že miesto určenia uvedené na nákladnom liste CMR bolo nesprávne, že v nich uvedení prepravcovia buď neexistovali, alebo neuskutočnili prepravu mobilných telefónov a že evidenčné čísla patrili neexistujúcim vozidlám alebo vozidlám nevhodným na prepravu takéhoto tovaru. Príslušný orgán Spojeného kráľovstva v oblasti výberu dane z pridanej hodnoty na základe toho dospel k záveru, že mobilné telefóny nikdy neopustili Spojené kráľovstvo a v dôsledku toho začal vymáhať daň z pridanej hodnoty prislúchajúcu na tieto dodávky, pričom však uznal, že Teleos a iné spoločnosti sa na tomto podvode nijako nepodielali. Vnútroštátny súd považoval za preukázané, že Teleos a iné spoločnosti nemali žiaden dôvod pochybovať o údajoch obsiahnutých v nákladných listoch CMR, ani o ich vierohodnosti, že tieto spoločnosti sa nepodielali na žiadnom podvode a nevedeli o tom, že telefóny neopustili Spojené kráľovstvo.

Uvedený spor sa líši od prejednávanej veci v tom, že vo veci rozsudku súdneho dvora C-409/09 tovar fyzicky neopustil územie členského štátu dodania, pričom v prejednávanej veci správca dane dodanie tovaru nespochybňoval. Žalobca sa dovoľával aplikácie druhého výroku rozsudku súdneho dvora C-409/09, s tvrdením, že platí princíp nemožnosti postihovania tých daňových subjektov, ktoré konajú v dobrej viere. V danom prípade však prepravu tovaru zabezpečoval žalobca prostredníctvom spoločností CMW trade, spol. s r.o. a UNITED, s.r.o. Žalobca v žalobe ani v odvolaní nepopieral, že miesto nakládky tovaru bolo v Belgicku resp. Holandsku a miesto vykládky v Poľsku, resp. v Českej republike, len v zásade poukazoval na to, že tovar bol prepravovaný aj cez územie SR.

Vo veci rozsudku Súdneho dvora C-409/09 ako už bolo vyššie uvedené, bolo preukázané, že v prípade Teleos a iné spoločnosti, nemal dodávateľ žiaden dôvod pochybovať

o údajoch obsiahnutých v nákladných listoch CMR, ani o ich vierohodnosti, čo však v tomto prípade vo vzťahu k žalobcovi nebolo preukázané, keďže sám zabezpečoval subdodávateľským spôsobom dodávku predmetného tovaru a mal teda vedomosť z akého miesta a do akého miesta sa dodávka tovaru realizovala.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia správcu dane z dôvodu absencie náležitostí ustanovených v § 30 zákona o správe daní a poplatkov, najvyšší súd zhodne so záverom krajského súdu uvádza, že z výroku dodatočného platobného výmeru je nesporné, že obsahuje ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo (§ 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní a poplatkov). Rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov sú náležité a presvedčivo odôvodnené tak, ako to upravuje § 30 ods. 3 druhá veta zákona o správe daní a poplatkov. Správca dane vyhodnotil doklady predložené žalobcom vo vzájomnej súvislosti so zisteniami a dokladmi zabezpečenými svojou vlastnou činnosťou. Pokiaľ išlo o rozdielny číselný údaj o rozdieli dani z pridanej hodnoty vo výrokovej časti a odôvodnení rozhodnutia, najvyšší súd toto tiež považuje len za zrejmu nesprávnosť. Údaj vyčíslený v záverečnom zhrnutí výsledkov kontroly na poslednej strane rozhodnutia súhlasí s vyčíslenou sumou vo výroku rozhodnutia, iný je len číselný údaj na predposlednej strane rozhodnutia správcu dane. Najvyšší súd poukazuje na to, že záväzný je výrok rozhodnutia, a tiež je potrebné poukázať na to, že medzi žalobcom a správcom dane nebola sporná výška vyčísleného rozdielu DPH, ale právne posúdenie realizovaného obchodu, z ktorého si žalobca uplatnil právo na odpočítanie DPH.

Pokiaľ išlo o námietku, že pred správnym orgánom nebolo realizované ústne pojednávanie, najvyšší súd uvádza, že z ustanovení zákona, na ktoré poukázal žalobca, nevyplýva povinnosť správcu dane nariadiť ústne pojednávanie pred vydaním rozhodnutia. Ustanovenie § 11 zákona o správe daní a poplatkov upravuje spísanie zápisnice o ústnom pojednávaní a určuje jej náležitosti a ustanovenie § 15 ods. 5 písm. e/ zákona o správe daní a poplatkov stanovuje právo daňového subjektu klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní. V tejto súvislosti krajský súd správne poukázal na to, že pred vydaním rozhodnutia vo veci bolo vykonané ústne pojednávanie na prerokovanie protokolu, nariadené na deň 21.3.2011, pričom z obsahu tejto zápisnice je zrejmé, že žalobca sa k výsledkom kontroly nevyjadril a rovnako nevyužil ustanovenie § 15 ods. 10 zákona o správe daní a poplatkov, aby sa v lehote ôsmich pracovných dní od doručenia protokolu k nemu vyjadril.

Námietka žalobcu ohľadne prekročenia zákonnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly nemá oporu v zisteniach vyplývajúcich z administratívneho spisu. Podľa § 15 ods. 17 o správe daní a poplatkov správca dane ukončí daňovú kontrolu do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia. Orgán najbližšie nadriadený správcovi dane môže lehotu uvedenú v prvej vete v zložitých prípadoch pred jej uplynutím primerane predĺžiť, najviac však o šesť mesiacov, a ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré vyčíslujú rozdiel základu dane podľa osobitného zákona, najviac o 12 mesiacov. Ak vykonáva daňovú kontrolu orgán podľa odseku 15, príslušným orgánom na predĺženie lehoty je ministerstvo. Daňová kontrola bola začatá 22.3.2010. Dňa 24.8.2010 požiadal správca dane nadriadený orgán o predĺženie lehoty na vykonanie daňovej kontroly. Nadriadený orgán žiadosti vyhovel a lehotu predĺžil do 22.3.2011. O tejto skutočnosti bol žalobca upovedomený listom zo dňa 7.9.2010, ktorý prevzal dňa 13.9.2010. Daňová kontrola bola ukončená prerokovaním protokolu dňa 21.3.2011, t.j. v lehote podľa § 15 ods. 17 zákona o správe daní a poplatkov.“

Vzhľadom k tomu, že skutkové zistenia, z ktorých vychádzali daňové orgány oboch stupňov v citovanom rozhodnutí najvyššieho súdu boli obdobné ako skutkové zistenia vo veci, ktorá je predmetom tohto súdneho prieskumu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na uvedené závery sa s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/37/2011-31 z 18. januára 2013 stotožnil v celom rozsahu, preto ho podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave, 21. mája 2014

JUDr. Alena P o l á č k o v á , PhD., v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková